

Formanden:

Det må vente til næste gang. Hr. Fransgaard og derefter hr. Keld Albrechtsen.

(Kort bemærkning).

Thorkild B. Fransgaard (FRI):

Den socialdemokratiske ordfører siger i sin ordførertale, at en fælles valuta er midlet til at nå politiske mål, men hvordan stemmer det overens med, at i den debat, der foregår, der siger alle de, der mener, at vi skal have et ja, at det alene drejer sig om, at kronen bliver skiftet ud med en fælles valuta? De to ting kan jeg ikke se stemmer overens.

Jeg er for øvrigt enig i, at det er afgjort, at når vi får en bytteenhed, kommer vi til at føre en anden politik, for den vil blive afhængig af, hvilken politik de andre lande fører.

Men jeg vil gerne have et svar på, hvordan de to ting, som jeg nævnte, stemmer overens.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Hr. Claus Larsen-Jensen stiller simpelt hen tingene på hovedet. Det, det handler om, hvis man vedtager dette lovforslag om euroen, er, at man afskriver sig enhver indflydelse på de beslutninger, som nationalbankdirektørerne træffer.

Det fremgår krystalklart af lovforslaget, at f.eks. den indflydelse, som økonomiministeren som kongelig bankkommissær i dag har i forhold til Nationalbanken, kan hun ikke længere udøve, og disse nationalbankdirektører, inklusive den danske, hvis vi er så uheldige at komme ind i dette foretagende, kan folkevalgte forsamlinger som Folketinget og dets ministre ikke længere øve indflydelse på.

Derfor er det fup over for befolkningen, når man fremstiller det, som om det gælder om at komme ind og få indflydelse. Nej, det, man vedtager, er, at man afskriver sig den sidste rest af indflydelse på pengepolitikken, som man havde tilbage.

Jeg vil godt igen spørge hr. Claus Larsen-Jensen konkret: Støtter Socialdemokratiet den målsætning, der skal ind i loven, om prisstabilitet frem for beskæftigelse? Og vil Socialdemokratiet gennemtvinge den politik, selv om det koster arbejdspladser?

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

Hr. Claus Larsen-Jensen glider altså uden om spørgsmålet om, hvorfor vi skal have en folkeafstemning nu.

Ved folketingsvalget i 1998 blev der af statsministeren givet en helt, helt klar melding om, at hvis man stemte på Socialdemokratiet, hvis Socialdemokratiet fastholdt regeringsmagten, så ville det give en sikkerhed for, at der ikke ville komme folkeafstemninger om de danske undtagelser i denne regeringsperiode. Dette i modsætning til partiet Venstre, som helt sikkert ville køre på, at undtagelserne skulle ophæves. Det var et løfte til vælgerne ved folketingsvalget i 1998. Vi taler ikke om 1992. Vi taler om 1998.

Hr. Claus Larsen-Jensen har selv siden hen uddybet det synspunkt og sagt, at der skulle meget, meget ekstraordinære ting til, for at man skulle tage en folkeafstemning om ØMU'en. Jeg vil derfor spørge hr. Claus Larsen-Jensen: Hvad forhindrer, at man kunne vente med at tage denne her folkeafstemning, i betragtning af at også Sverige er udenfor, Storbritannien er udenfor? Med andre ord: Hvorfor skal vi have dette løftebrud i forhold til valgkampen i 1998?

(Kort bemærkning).

Claus Larsen-Jensen (S):

Til hr. Fransgaard: Det er et forkert udgangspunkt, hr. Fransgaard tager, at det, at vi deltager i den fælles valuta, medfører, at vi skal føre en anden politik. Det, vi skal opnå, er at mindske risikoen for et valutastormløb imod den danske krone og dermed cementere fundamentet for vores egen økonomi og de muligheder, vi har. Så derfor er udgangspunktet forkert.

Hr. Keld Albrechtsen siger, at vi afgiver indflydelse. Jeg vil gerne spørge, hvad det er for en konkret indflydelse, økonomiministeren har i dag i forhold til beslutninger i Nationalbanken.

Så vil jeg gerne understrege, at når det gælder Den Europæiske Centralbank, så gør det efter min opfattelse en klar forskel, om vi er med til at træffe de beslutninger med nationalbankdirektøren på lige fod med alle andre nationalbankdirektører, hvor det tidligere har været tyskerne, der har truffet beslutningerne på vores vegne.

Det samarbejde, der er mellem økonomi- og finansministrene i det, der hedder Euro-11, og i det samarbejde, der er i Økofin, gør også en forskel, for det giver en mulighed.